

ಹಕ್ಕುಲಸ್‌ನ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಡೀ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಬೇಸ್ತುಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಕ್ಕುಲಸ್, ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೊದಲ ನೆರಪು – ‘ಆ ಹಾವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿ, ಅನಂತರ ನಾನು ಸೇಬು ತರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು. ‘ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಭಾರವನ್ನು ಶಳಿಸಿ, ಕ್ಷಣಿಕಲ ನೀನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಡನೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಚಿಕ್ಕದ ಸೇಬನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ತಾನೇ ಆ ಸೇಬನ್ನು ಯೂರಿಸ್ತೂಸ್ತಾಗಿ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಕಪಟನಾಟಕವನ್ನು ಅರಿತ ಹಕ್ಕುಲಸ್ ಆಗಲಿ ಎಂದವನೇ ‘ಈ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲು ನಾನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಬೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೋಡನೋಡುತ್ತಲೇ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಆ ಭಾರವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ. ಆ ಜಾಗ ಯಾವುದು? ಅದು ಇಂದು ಆಷ್ಟಿಕದ ವಾಯುವ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಪರವರ್ತತ್ವಾದೇ.

ಸ್ವರ್ಗದ ಭಾರವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಈ ಪರವರ್ತಗಳ ಶಾಂಕೋಳಿಷ್ಟೆಂಟ್‌? ಮಹಾಕವಿ ಹೋಮುರ್ ತನ್ನ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ‘ಉದ್ದಿಷ್ಟಿ’ಯಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಕುರಿತು, ‘ಅವನೊಬ್ಬ ಮಹಾವೀರ, ಏಲು ಸಮುದ್ರದ ಅಳಿಷ್ಠಾ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಭೂಮಿ, ಸಾಗರಗಳ ಮಧ್ಯ ಮಹಾಸುಂಭವ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಅಟ್ಟಿಂಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಾಂಟ್ಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದ್ದು ಕೂಡ ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾನಿಂದಲೇ. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಪ್ಲೇಟೋ, ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾನನ್ನು ದ್ವಿಪದ ಒಡೆಯ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು. ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಕಾರ ಬೇಡಪೆ? ಗುಂಡನೆಯ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕಲಾವಿದರು ಹೊಟ್ಟಿ ತಿರುವೆ ಬೇರೆ. ಇಟಲಿಯ ನೇಪಲ್ನಾನ್ನಲ್ಲಿರುವ

ಭೂಮಿತಾಯಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆಸರು!

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧ, ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ; ಮತ್ತೊರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಸಂಬಂಧ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವೆಂಬಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಧಿಯ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಇಲ	ಫ್ಲೈವಧು	ಜಲರತ್ನ	ಧರಾಧಾರೆ	ಪ್ರಣಭೂಮಿ	ಮಟ್ಟಿ	ರನ್ನವೆರ್	ಶಾವರ್
ಇಳಿ	ಹುಂಬಿನಿ	ತಿರ್ಯಕೋಲೋಕ	ಧರೆ	ಪ್ರೋಡಿ	ಮಣಿ	ರಸನೆ	ಕ್ರೆಲಫರೆ
ಇಲೆ	ಹುವ	ತಿರೆ	ಧರಿತಿ	ಬುವಿ	ಮತ್ತೆಲೋಕ	ರಸಾ	ಸಮುದ್ರವನ
ಕಿಡ	ಕುವಲಯ	ಧನಸ್	ಧಾತ್ರಿ	ಭುವನ	ಮೃತ	ರಸೆ	ಸರ್ವಂಷಕ
ಉಬರ್	ಕ್ಲೋಳ್	ಧನ್ನಾ	ಧೇನು	ಭೂ	ಮೃತೀಕಾ	ರೂಡಿ	ಸ್ಥಂಡಿಲ
ಉವಿರ್	ಗಂಧವತಿ	ಧರಣ್	ನಾಗಧರೆ	ಭುಗೋಳ್	ಮಹಿಂಮಂಡಲ	ರೋಧಿಸಿ	ಸಾರೋಂಭಾರ
ಕರಣ	ಗಹ್ರಿ	ಧರಣೇಚರ್	ನಿಪ್ಪ್ರೆ	ಭೂತಲ	ಮಹಿತಲ	ವಲ್ಲಿ	ಸಾರಂಗ
ಕ್ಷಮ	ಗ್ರಹ	ಧರಣತಲ,	ನೆಲ	ಭೂತಧಾತ್ರಿ	ಮಾತ್ರೆ	ವಸುಂಧರ	ಸ್ಥಿರ
ಕ್ಷಯ	ಗೋತ್ರೆ	ಧರಣಮಂಡಲ	ವರಿಗ್ರಹ	ಭೂದೇವಿ	ಮಾತೆ	ವಸುಧಾ	ಹಲಾಹಲೆ
ಕಾಂತಾ	ಚತುರಂತ	ಧರಾ	ವೃಧಿ	ಭೂಮ	ಮಾಧವಿ	ವಸುಮತಿ	ಹಾಳು
ಕಾಶ್ವಪ	ಜಗತಿ	ಧರಾಗ್ರ	ವೃಧು	ಭೂಮಿಕೆ	ಮೇಂದಿನಿ	ವಾಸವಿ	ಹಿರಣ್ಯಗ್ರಿಂ
ಕ್ಷಿತಿ	ಜಮೀನ	ಧರಾತಲ	ವೃತ್ತಿ	ಭೂಮಂಡಲ	ರತ್ನಗಭ್ರ	ವಿಪ್ರಲ	ಹೇಮಗಭ್ರ